

[Løvig Simonsen]

tes en arbejdsgruppe, som skal arbejde med de fire elementer, der blev nævnt. Jeg synes, det er vigtigt at få det arbejde afsluttet, hvorefter regeringen må komme tilbage og redegøre for, hvorledes man kan gribe sagen an.

Jeg synes faktisk, det er vigtigt at få det til-sagn fra ministeren i dag, for jeg betragter dette her som et første udspil, som jeg sagde, fra SF's side – en hensigtserklæring, som jeg meget gerne havde set illustreret med et par eksempler på, hvordan man kan gøre det. Når jeg siger det, er det, fordi jeg ved, at hr. Jes Lunde er økonom og ville være i stand til at fremsætte nogle betragtninger på dette område, der kunne give os nogle retningslinjer for, hvilke tanker man gør sig om de bemærkninger, der skal ledsage alle forslag.

Men vi er altså positive. Vi tilslutter os ministerens forslag om et udvalgsarbejde og vil gerne vende tilbage til sagen og diskutere den videre, når der foreligger en udredning fra ministeren.

Eva Møller (KF):

Jeg kan efter at have hørt såvel ministeren som den socialdemokratiske ordfører gøre dette ganske kort, idet det er vanskeligt at føje noget nyt til debatten. Jeg har det nøjagtigt ligesom hr. Løvig Simonsen: da jeg blev ringet op af pressen, syntes jeg også, det umiddelbart var en god idé, og konstaterede med mig selv inde i hovedet, at det var noget, vi faktisk havde gjort de sidste mange gange med præcis de samme eksempler, som hr. Løvig Simonsen nævnte, men efterfølgende begyndte jeg at overveje, hvad man skulle gøre i en række andre tilfælde, og hvordan vi skulle gøre det helt konkret.

Endelig er det for mig i hvert fald også et spørgsmål om, hvor meget og hvor alvorligt vi bliver bundet op på de miljømæssige vurderinger og konsekvensberegninger, vi foretager os. Jeg tænker her på, at da f.eks. CFC-gasserne kom frem, var alle enige om, at det var noget nær det bedste, man havde, for forbindelserne var helt ufarlige set med almindelige jordiske øjne, når vi befandt os her nede ved jordoverfladen. Senere hen er vi jo blevet klogere. Hvor meget ville man i givet fald have været bundet op på en miljømæssig vurdering gående ud på, at CFC-gasserne var ganske ufarlige?

Men ligesom de to forrige talere vil jeg sige, at jeg synes, det er et godt og spændende forslag, og at hensigten er helt rigtig. Så vi vil gå ind i et positivt udvalgsarbejde og se på dette i sammenhæng med regeringens øvrige planer.

Mejdahl (V):

SF vil med dette beslutningsforslag, at Folketinget skal pålægge regeringen at beregne de miljømæssige konsekvenser af alle lovforslag. Det skal så stå at læse i lovforslagets bemærkninger fra næste folketingsamlings begyndelse.

Det er en ambitiøs målsætning, SF har, men det skal partiet da ikke bebrejdes, hvis den ellers er realistisk. I Venstre er vi af den opfattelse, at det er et urealistisk mål at forudsætte opfyldt med den tilgængelige viden, og derfor mener vi ikke, vi skal træffe en sådan firkantet beslutning.

Det, jeg her har sagt, rokker imidlertid ikke ved den kendsgerning, at vi skal tage berettigede hensyn til miljøet. Det kan vi være enige med SF i. Det bestræber Folketinget sig på i talrige tilfælde, også med Venstres stemmer – hr. Løvig Simonsen nævnte en række eksempler for lidt siden.

Derimod synes vi ikke, det er en rigtig beslutning, SF her lægger op til. Vi tror ikke, at resultatet står mål med indsatsen. Hvordan beregner man miljøeffekten af en beslutning om at hæve eller sænke betalingen i daginstitutioner eller af at indføre fisketegn?

Nu er det ikke sådan, at der ikke gøres noget på området. Miljøministeren har jo lige nævnt, hvor mange ministre der er involveret i den overvågnings- og initiativgruppe, som regeringen nedsatte i forlængelse af redegørelsen om miljøindsatsen i 1990'erne. Jeg lyttede mig til, at ministeren fortalte, at regeringen vil nedsætte en arbejdsgruppe, hvis opgave det bliver at komme med forslag til, hvordan man kan vurdere miljøkonsekvenserne ud fra den tilgængelige viden.

Det synes vi i Venstre er et godt løfte, som vi vil holde os til.

Aage Brusgaard (FP):

En ting er teori, en anden praksis. Teoretisk set er der vel ingen af os, der har noget imod, hvis vi, hver gang vi vedtog en lov, kunne beskrive nøjagtigt, hvilke konsekvenser den ville